

Liturgie paasmorgendienst 17 april 2022

Begeleiding liederen door het korps Soli Deo Gloria

Welkom en stilte

Staande zingen lied 637 "O Vlam van Pasen" 4 verzen (= melodie van "Daar juicht een toon, daar klinkt een stem")

Bemoediging en groet:

Onze hulp is in de naa van de Eeuwige

G: die hemel en aarde gemaakt heeft

Sterker als de dood is de liefde van God

G: het leven behoort Hem toe

V: O God, keer U naar ons toe

G_ En ontferm U over ons, Amen.

Liturgisch bloemstuk met tekst: "Nieuw leven voor ieder die het wil zien en geloven"

"Waar de toekomst gesloten leek door de dood van Jezus,

wordt ze op deze morgen weer helemaal opengelegd.

De Heer is opgestaan! En daarmee lijkt alles gezegd.

De puzzelstukjes vallen op zijn plek, nu wij Jezus' weg ten einde hebben gevolgd.

Er is nieuw leven voor ieder die het wil zien en geloven.

Kaars aansteken

Psalm 98: 1 en 3

Kyriegebed:

Barmhartige God, wij bidden voor de plaats waar wij wonen

en voor alle dorpen en steden in uw wijde wereld.

Huizen vol mensen, straten vol verkeer,

mensen vol tegenstrijdigheden aan belangen en verlangens.

God, voor plekken waar mensen elkaar niet erkennen,

maar elkaar negeren en discrimineren, roepen wij: Heer ontferm U.

Omdat Jezus bezweken is aan het kruis en geen pijn hem bespaard bleef,

bidden wij voor alle mensen die naar geest of lichaam lijden

en verlangen naar verlossing van pijn en angst: Christus, ontferm U.

Wij roepen u aan vanwege al het grove geweld in de wereld,

waar mensen worden onderdrukt of vermorzeld onder al het oorlogstuig.

Heer ontferm U. Geef moed aan hen en aan allen die vrede en gerechtigheid

zoeken. Heer, wij bidden om uw licht voor allen die in het duister dolen, amen.

Verhaal voor de kinderen

Kinderen gaan naar ruimte boven

Lied 654: 1, 3 en 5. "Zing nu de Heer, stem..." (= gezang 169: 1, 3 en 5 uit oude liedboek)

Gebed voor Pasen

Goede God,

Slaat alles dicht, hebben wij niets meer te hopen, o God,

dan bidden wij dat Hij ons weet te vinden, Hij, de opgestane Heer.

Gij, God die bevrijdt, met vaste hand hebt Gij Hem een uittocht bezorgd,

Hem bevestigd in zijn roeping om uw Koninkrijk op aarde te brengen,

Hem bevestigd als uw geliefde Zoon.

Hoe gelukkig zijn wij met Hem, onze broeder, onze medemens is Hij.

o God, wees ons nabij nu wij dit willen vieren,

Zend uw Geest onder ons, herschep ons tot ware mensen in uw Schepping,

door Jezus onze Heer, amen.

Lezing Jesaja 55: 1-9

Lied 657: 1, 2 en 4 "Zolang wij ademhalen" (= melodie van gezang 448 uit oude liedboek)

Lezing Johannes 20:1-18

Lied 641: 1, 3 "Jezus leeft en ik met Hem" = gezang 217 uit oude liedboek

Verkondiging

Koraalmuziek van het korps Soli Deo Gloria

Kinderen komen terug

Lied 642: 1, 2, 3, 4, 7 Ik zeg het allen dat Hij leeft = gezang 218 uit oude liedboek

Gebeden

Hemelse Vader,

sinds de opstanding van Jezus, komt alles in een ander licht te staan,
een licht van hoop en bevrijding.

Dank U, God voor het licht en de troost van Pasen,

De dagelijkse krant, onze zorgen, onze zonden,

onze ziekten, onze droefheid, alles is anders nu Jezus leeft.

Wilt u onze pogingen zegenen, om te verstaan wat het voor ons betekent, die opstanding,
wat het voor de hele wereld betekent dat uw Zoon verrezen is uit de dood.

Geef dat wij ons net als Maria van Magdala geroepen weten,

en dat wij net als zij Jezus herkennen als de Levende, die ons roept.

Help ons, trouwe Heer, om door die vreugde een licht te zijn voor anderen,

om hoop te geven aan mensen die eenzaam of verdrietig zijn.

Zo bidden wij U voor de zieken, dichtbij en veraf,

in het bijzonder voor Froukje Dijkstra. Wees Gij hen met uw liefde nabij.

Zo leggen wij in stilte onze gebeden voor u neer....

Collecte in de dienst. Voor het werelddiakonaat.

Staande zingen lied 634: 1 en 2 "U zij de glorie, opgestane Heer"

Zegen, amen.

Het korps speelt nog 3 muziekstukken.

Koffie- en theedrinken in de bar.

Gemeente van onze heer Jezus Christus,

Hierheen! Hier is water voor ieder die dorst heeft. Hebben wij dorst? Ik wel. Na twee jaar lang in de corona-epidemie, na al die tijd dat we bijna geen gezamenlijk koffie konden drinken. Dorst naar gemeenschap, naar het samen beleven van ons geloof. In Jesaja 55 is het water een beeld voor het leven. Het volk dat in ballingschap is, wordt aangesproken als 'dorstigen', als mensen die iets missen dus, namelijk het echte, volle leven in overvloed. Want ze zijn in een vreemd land op een plek waar God ze heeft gebracht vanwege zijn toorn over hun zonde. In dat vreemde land missen ze de nabijheid van hun God, zijn genade en liefde, zijn vergeving en genezende tegenwoordigheid.

Als wij nu deze woorden horen, mogen we denken aan onze geestelijke verlangens en ook aan wat we missen. Zo kennen we in ons leven teleurstelling, verdriet, pijn, bitterheid, ongerustheid, hopeloosheid, schuldgevoel, onzekerheid en eenzaamheid. Dat zijn uitingen van een soms even diep als onvervuld verlangen naar vreugde, zekerheid, zachtmoedigheid, rust, hoop, vrijspraak, gemeenschap en liefde.

De bijbel leert ons om als onze diepste geestelijk dorst te zien: ons verlangen naar genade. Die veelkleurige genade van God gaat over vergeving van zonden, genezing van wonden en bevrijding van alles wat je verhindert om mens te zijn. Genade gaat over verlossing: dat je los wordt gemaakt uit die dingen waar je zo gemakkelijk vast kunt komen te zitten.

Ken je deze dorst, deze geestelijke verlangens? Want je kunt ze ook wegdrücken of overschreeuwen, gewoon omdat je niet afhankelijk wilt zijn. Zeggen dat je dorst hebt, betekent ook dat je je kwetsbaar moet opstellen, als iemand die het toch niet altijd zo goed weet en goed doet, als iemand die pijn heeft en faalt. Pas dan kunnen de uitnodigende woorden van het evangelie echt landen in je leven.

Maria van Magdala had zich zeker kwetsbaar opgesteld. Ze was door zeven geesten bezeten geweest. Wij zouden zeggen dat ze geestelijk helemaal in de war was. Magdala was trouwens een heidense stad en misschien betekenen die zeven geesten ook wel dat ze zich aangetrokken voelde tot heidense ideeën en afgoden. Ze kwam in haar kwetsbare toestand bij Jezus. Hij bracht haar weer terug naar de basis, het vertrouwen in God de Vader. In Hem kon ze zien hoe het leven bedoeld was. Zo genas Jezus haar. Sindsdien volgde ze Hem. Daarom was het ook zo'n schok voor haar, dat Hij veroordeeld en gekruisigd werd. Hoe kon Hij die haar dorst geleest had, nu dood zijn? Hij was het toch die voor haar het Leven van God belichaamde?

Zodra het na de sabbat toegestaan is, gaat zij naar zijn graf. Zij beleeft haar rouw door voor zijn lichaam te zorgen en wil op die manier bij Hem zijn. Maar het gaat niet zoals zij had gedacht. Door het geopende graf, moet zij onder ogen zien dat zelfs het lichaam er niet meer is. Dat drijft haar bijna tot wanhoop. Het nieuwe leven, dat Jezus haar gegeven had, dreigt nu uit haar handen weg te glippen. Er komt een man en die vraagt: waarom huil je? Wie zoek je? Zij vraagt wanhopig aan deze tuinman: Als u hem hebt weggehaald, vertel me dan waar u hem hebt neergelegd, dan kan ik hem meenemen.

Dan zegt Hij haar naam: Maria. En dat is het omslagpunt. Steeds is het Jezus die het initiatief neemt, ook als Hij later aan de leerlingen verschijnt. Hij komt het bestaan van Maria, Petrus en de anderen binnen en zij draaien zich om. Hun leven verandert er van. Zij hebben nu weer levend water, om hun dorst te lessen. Want dat is Jezus voor hen, de weg ten leven. Maria draait zich om: Rabboeni. Haar omkeer bestaat erin dat zij weer in Jezus kan geloven, een mens maar tegelijk evenbeeld van God. Dus God teruggekregen, zij krijgen hun geloof terug, dat Gods liefde uiteindelijk toch overwint. Waar het kruis alles leek te vernietigen, alles waar zij op gehoopt hadden; daar blijkt nu opeens nieuwe hoop door. Nieuw leven rondom het open graf.

Ten slotte. Jezus lest onze dorst, Hij wil ons door onze schaamte, teleurstelling, ja ook door onze schuld heen helpen, Hij overwint dat alles door zijn offer van liefde. Zo geeft Hij ons water om te leven, zodat wij kunnen werken aan iets moois, aan liefde en trouw, wellicht met die ene ander die van je houdt en om je geeft. Dat leven lijkt soms dood te lopen, zoals bij het graf van Jezus. De doek wordt over het hoofd gelegd, de contacten worden verbroken, er is geen ontmoeting meer mogelijk. Maar tegen alle verwachting in, klinkt dan toch die stem: Maria. De Heer is waarlijk opgestaan, het leven heeft weer zin, want de liefde gaat toch door. Mogen ook wij zo telkens weer nieuw leven ervaren, door Christus onze heer, Amen.